

حملهٔ اصلاح طلب ها به اقدام نمادین پزشکیان، نمادی از تصورات فانتزی آن ها از جامعه است

اگر بیل زن بودید، مردم را می فهمیدید

آن ها از طرفداری بی چون و چرا و مطالبه گری باعث شده حامیان دیروز دولت حال تبدیل به ابزارهای فشاری برای دولت شوند که به درسهای دولت اضافه می کنند و از همه مهمتر آنکه دولت را تنهاوبدن حامی در میان انتقادات ه می کنند. این اقدام باعث کاهش توان دولت در مواجهه با انتقادات می شود. علت بالا گرفتن انتقادات بعد از اقدام رئیس جمهور را نیز می توان در فقدان این بدنه ایدئولوژیک جست وجو کرد. زمانی که دولت از همراهی اجتماعی بدنه ای از جامعه و نخگیان به اصطلاح «پای کار» محروم باشد، تا اقدامات مثبت را به چشم مردم جامعه بیاورد، صدای منتقدان بلندتر شنیده می شودودر میان این مهمه، اقدامات مثبت نیز دیده نمی شوند و کمرنگ جلوه می کنند. در فقدان این بدنه ایدئولوژیک، کوچک ترین اقدام بامشکلی تبدیل به بحرانی بزرگ برای دولت می شود و فشار را بر دولت افزایش می دهد و او را با جمع زیادی از منتقدان و بهانه جویان مواجه می کند که توان مواجهه با آن را ندارد.

مواجهه دوگانه برخی اصولگرایان با اجرای سفر رئیس جمهور

اگر چه اصلاح طلبان بخش زیادی از منتقدان «کارگری کردن رئیس جمهور» را تشکیل می دادند، اما در میان بدنه اصولگرایی نیز افرادی حضور داشتند که این اقدام رئیس جمهور را مورد انتقاد قرار دادند. بخشی از انتقاد آن ها هم این بود که در «میانه بحران های ارزی و دلاری که کشور آن را تجربه می کند، انجام این اقدامات نمی تواند افکار عمومی را فریب دهد.» رفتار بخشی از اصولگرایان نیز معیارهایی را حبل مشکلات مردم باشدو اثری ندارد. بر خورد جناحی با اقدامات مثبتی که توسط دولت ها انجام می شود، مارا در دور واطلی می اندازد که مشکاف ها را تقویت می کند، مشکلی را حل نمی کند و باب ادامه اقدامات مثبت دولت های قبل را نیز می بندد.

مانع تراشی می تواند مسیر موفقیت دولت را بر مبنای نگاه رئیس جمهور و خواست او تحت تأثیر قرار دهد و اثرات منفی بر دولت بگذارد.

بهبانه ای تازه برای فاصله گذاری اصلاح طلبان با دولت

بحران های دولت مسیر صعودی را طی می کنند و ادامه این بحران هانیز در ادامه افزایش نارضایتی عمومی را به دنبال دارد. باتشدید این بحران ها، بخشی از اصلاح طلبان که از هزینه دادن به خاطر حمایت از دولت فرامی گردند، این روزها تمایل بیشتری به فاصله گذاری با دولت دارند و از هر فرصت و بهانه ای برای ابراز مخالفت خود با دولت استفاده می کنند. بخشی از انتقادات که از درون اصلاح طلبان و بعد از بازدید رئیس جمهور از منطقه پردیس در میان بخشی از اصلاح طلبان مطرح شد، در این دسته بندی قرار می گیرد. از آنجا که به تعبیر بخشی از اصلاح طلبان، «بیل زدن رئیس جمهور» از مصادیق رفتارهای رؤسای جمهور اصولگراست، حالا فرصت خوبی در اختیار آن هاست تا به این بهانه ضمن ایدئولوژیک را نقد می کنند، ژست متدبگیرندودر میانه مشکلات احتمالی پیش روی دولت نارضایتی های اجتماعی، کنار بکشند. بخشی از این انتقادات، بیش از آنکه برای نقد اصل رفتار رئیس جمهور صورت گرفته باشد، صرفاً بهانه ای برای بهانه جویان است تا بخشی از اصلاح طلبان که حامیان دولت بودند، حالا خود را در زمره منتقدان دولت تعریف کنند.

دولت هنوز از نبود بدنه ایدئولوژیک رنج می برد

دولت همچنان از یک مشکل ریشه ای رنج می یر. دولت چهاردهم، برخلاف آنکه حمایت جبهه اصلاحات و چهره های اصلاح طلبی را به همراه داشت، اما فاقد یک بدنه ایدئولوژیک حامی خود است که از سیاست ها و رفتارهایی که انجام می دهد، حمایت کند. بدنه ای که در روزهای انتخاباتی برای پیروزی مسعود پزشکیان کام برمی داشتند، در میانه بحرانی که دامن دولت را می گیرد، ترجیح می دهندبرای اینکه هزینه اقدامات دولت را بپذیرند، به جای حمایت از آن ها انتقاد کنند. تشخیص اشتباه دولت همچنان از یک مشکل ریشه ای رنج می یر. دولت چهاردهم، برخلاف آنکه حمایت جبهه اصلاحات و چهره های اصلاح طلبی را به همراه داشت، اما فاقد یک بدنه ایدئولوژیک حامی خود است که از سیاست ها و رفتارهایی که انجام می دهد، حمایت کند. بدنه ای که در روزهای انتخاباتی برای پیروزی مسعود پزشکیان کام برمی داشتند، در میانه بحرانی که دامن دولت را می گیرد، ترجیح می دهندبرای اینکه هزینه اقدامات دولت را بپذیرند، به جای حمایت از آن ها انتقاد کنند. تشخیص اشتباه

نقص و پاشنه آشیل اصلاح طلبی را بپوشاند و بدنه اجتماعی از دست رفته اصلاح طلبی را به اصلاح طلبان بازگرداند، البته اگر بخشی از بدنه اصلاح طلبی که تصور می کنند اصلاحات همچنان باید بر توسعه و دموکراسی متمرکز کند، اجازه دهند تا مسعود پزشکیان چهرو واقعی از خود به نمایش بگذارد و در ادامه هم اصلاح طلبی را نجات دهد.

بگذارید رئیس جمهور خودش باشد

مسعود پزشکیان را نمی توان در استاندارد اصلاح طلبی شبیه به هیچ کدام از چهره های اصلاحات دانست. این موضوع را اصلاح طلبان نیز به خوبی می دانند. یکی از رسانه های اصلاح طلب بعد از پیروزی پزشکیان در انتخابات نوشته بود: «او تعریف جدیدی از اصلاح طلبان است؛ پزشکیان نه خاتمی است، نه موسوی، نه کروبی، بلکه او یک پرسه فکری جدید را در گفتمان اصلاح طلبی آغاز می کند.» با این نگاه، اقدام او در جریان بازدیدش از مدرسه ای در پردیس اهواز نیز تکمیل همین پازل است. رئیس جمهور در تفکر و چهارچوب اصلاح طلبی جای می گیرد، اما مشخصه هایی مخصوص به خود دارد و با همین مشخصه هانیز برای مردم را به دست آورد. اما بعد از استقرار رئیس جمهور در پاستور، بخشی از اصلاح طلبی به دنبال آن بودند تا تصویری از مسعود پزشکیان نشان دهند که مطلوب آن هاست. این بازنمایی تنها به این منظور صورت گرفت که راه آن ها را برای ورود به قدرت هموار می کند. این تلاش نشان می دهد، آنچه برای برخی از اصلاح طلبان موضوعیت دارد، نه خود رئیس جمهور، بلکه امتیازی است که می توانند از دولت و رئیس جمهور بگیرند. تصویری که از بیل زدن رئیس جمهور در اهواز در رسانه ها منتشر شده، برهم زننده بر ساختی است که آن ها به دنبال بازنمایی از رئیس جمهور بودند. به همین خاطر نیز به انتقاد از این اقدام دست زدند. برخلاف انتقادات، بیل زدن رئیس جمهور با لباس کارگری، تصویری واقعی و بدون بیرون زدگی از مسعود پزشکیان را به تصویر کشید؛ رئیس جمهوری که لازم باشد، لباس کارگری می پوشد، بنایی می کند، با مردم عادی صحبت می کند و حتی رعایت پروتکل هانیز برای او سخت است. مشکل دقیقاً زمانی بروز می کند که اجازه داده نشود تا مسعود پزشکیان همان چهواری را از خود نشان دهد که واقعی است. این

زهره طیبی خبرنگار گروه شد روز

رئیس جمهور در دومین روز سفرش به خوزستان و در جریان بازدیدی که از طرح احداث یک مدرسه در منطقه اهواز داشت، لباس کارگری پوشید و در اقدامی نمادین، خشت اول یک مدرسه در پردیس اهواز را بنا گذاشت. این اقدام رئیس جمهور واکنش های زیادی به همراه داشت و برخی نیز این اقدام رئیس جمهور را نقد کردند. نکته عجیب ماجرا آن است که بخش زیادی از منتقدان را بدنه اصلاح طلبی تشکیل می دادند، بدنه ای که حداقل انتظار از آن ها آن است که در مواقعی که اقدامات مثبتی از جانب رئیس جمهور انجام می شود، از آن ها حمایت کنند. بخشی از اصلاح طلبان اما این رفتار رئیس جمهور را ادامه تفکر محمود احمدی نژاد می دانند و به این خاطر آن را نقد می کنند. برخی هم معتقدند در میانه بحران اقتصادی و گرانی دلار و بحران ارزی، این اقدامات حتی به عنوان مسکن هم برای افکار عمومی عمل نمی کند. فارغ از اینکه اقدام رئیس جمهور اثری مثبت یا منفی در میان افکار عمومی می گذارد یا اینکه اساساً اثری می گذارد یا خیر، اما اشتباه محاسباتی برخی از منتقدان را باید آنجایی جست وجو کرد که آن ها به دنبال آن هستند که تصویری از مسعود پزشکیان ببینند که می خواهند. آنچه در این سفر دوازده از صحبت ها و اقدامات رئیس جمهور در رسانه ها بازتاب پیدا کرد، تصویری غیرواقعی از مسعود پزشکیان نبودری از تلاش برای فریب افکار عمومی یا نمایش رسانه ای توسط رئیس جمهور نیز دیده نمی شود. مسعود پزشکیان همان چهواری را از خود نشان داد که در واقعیت است. نکته مهمتر آنکه این اقدام رئیس جمهور، یک نمایش رسانه ای صرف نبود و پیامی داشت. پیامی که نه برای مردم، بلکه برای مسئولان پر رنگ تر است؛ شاهد مثال آن هم سخنرانی است که بعد از بازدید از این مدارس، در جمع نخگیان و فرهنگیان ایراد کرد. انتقادات به رفتار رئیس جمهور را می توان از چند زاویه مورد بررسی قرار داد.

عدالت در گفتمان اصلاح طلبی به فراموش خانه رفته است

برخی از اصلاح طلبان، اقدام رئیس جمهور در اهواز را ادامه رفتار رؤسای جمهور اصولگرایی مثل احمدی نژاد و شهید رئیسی دانستند. نمایش یک رفتار پوپولیستی که به زعم آن ها بر خلاف جایگاه و شأن ریاست جمهوری است. اصلاح طلبان در سی سال گذشته بر مفهوم دموکراسی و توسعه متمرکز داشتند و گام برداشتن برای تحقق این دو مفهوم را رمز موفقیت دولت می دانستند. در تفکر اصلاح طلبان، عدالت مفهومی بیگانه بود؛ عدالت و ارتباط با بدنه اجتماعی جامعه به جز بدنه نخگیانی آن، موضوعی بود که اصلاح طلبان در دولت اصلاحات از آن غفلت کردند و محمود احمدی نژاد هم با سوار شدن بر نقطه ضعف اصلی تفکر اصلاحات، در رقابت با آن ها پیروز شد. این فاصله از مفهوم عدالت و عدم تلاش برای تحقق آن در دولت حسن روحانی هم ادامه پیدا کرد. ادامه این مسیر که می یابست جایگاه و شأن دولت و رئیس جمهور حفظ شود، باعث شد تا ریزش بدنه اجتماعی حامی اصلاح طلبان سرعت بیشتری بگیرد. در نگاه آن ها، حضور در میان مردم، تعدد سفرهای استانی، نامه دادن و نامه گرفتن از مردم، اقدامی ضد توسعه است و جایگاه ریاست جمهوری را تقلیل می دهد. بخشی از اصلاح طلبان اما به این بهانه، مفهوم عدالت را نادیده گرفتند و آن را فراموش کردند. به تعبیر سمیع حجاریان، «اصلاح طلبان با تمرکز بر مفهوم عدالت به معنی لایع، باید سر خود را پایین نگه دارند.» به تعبیر او، اصلاح طلبان در موضوع عدالت سکوت کردند. مسعود پزشکیان اما از معدود اصلاح طلبانی است که عدالت برای او موضوعیت دارد. نمود عینی توجه او به عدالت را در ساخت دیوار مدرسه ای در اهواز می توان دید، اما این توجه تنها اختصاص به یک اقدام ندارد. عدالت در نگاه سیاسی رئیس جمهور نقش محوری دارد و به وضوح دغدغه اوست. برخلاف انتقادات، مسعود پزشکیان می تواند

آمارها از وجود حداقل ۱۰۰۰ مدرسهٔ کانکسی و چند صد هزار دانش آموز بلا تکلیف خبر می دهند

مسیر درست پزشکیان در مدرسه سازی

حقوق یکسان آموزشی است. بیشتر شدن مدارس غیردولتی، علاوه بر تضعیف مدارس دولتی باعث شد تمام دانش آموزان کشور از حق آموزش یکسان و با کیفیت برخوردار نباشند و دقیقاً برخلاف ایده عدالت آموزشی، یک دانش آموز ممکن است به دلیل دسترسی بهتر به امکانات، در دسترسی به آموزش اصولی وزیر ساخت های آموزشی محق تر باشد و در سوی دیگر به دلیل دور بودن و عدم دسترسی به فضای آموزشی با کیفیت ممکن است دانش آموزی دیگر با تحصیل در مدارس کانکسی یانگی در انتظار عملی شدن شعار و ایده عدالت آموزشی باشد.

چرا بالا رفتن سرانه آموزشی می تواند امضای پزشکیان در اجرای عدالت آموزشی باشد؟

اساساً اشاره رئیس دولت به سـاخت و حتی مشارکت در ساخت مدارس در کشور، خصوصاً در استان های محروم اصلی ترین گام در اجرای عدالت آموزشی است. رئیس جمهور در رابطه با توسعه زیرساخت های آموزشی و توسعه عدالت آموزشی، چهار بار تا کنید کرد برای مشارکت در ساخت مدارس در کشور حتی حاضر است کارگری کند. نکته قابل تأمل، تکرار این سخن در دو استان خوزستان و سیستان و بلوچستان است.

براساس گفته ها از سوی کاظمی وزیر آموزش و پرورش «میانگین سرانه آموزشی کشور حدود ۴٫۵ متر مربع است و این در حالی است که سرانه آموزشی در خوزستان ۴٫۹۲ متر مربع است، بنابراین فاصله قابل ملاحظه ای با میانگین سرانه آموزشی کشور دارد. ۱۸۰ منطقه از سرانه آموزشی در خوزستان سرانه کمتر از سه مترمربع دارد و ۴۰ منطقه از مجموع ۲۲۰ منطقه از میانگین سرانه آموزشی، در چند ۲۲ منطقه شرایط بهتری دارند اما برای رسیدن به میانگین سرانه آموزشی کشور به ساخت ۵۰۰ هزار متر مربع فضای آموزشی جدید نیاز است.» همچنین رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی سیستان و بلوچستان آذر امسال، سرانه فضای آموزشی به ازای هر دانش آموز در سیستان و بلوچستان را ۳٫۸ متر مربع بیان کرد. این در حالی است که این رقم در کشور ۴٫۵ متر مربع است. اشاره صحیح رئیس جمهور و حتی اقدام نمادین وی در مشارکت و آجرچینی ساخت مدرسه ای در اهواز، نقطه زنی و نیازسنجی صحیح رئیس دولت در لزوم بالا بردن سرانه فضای آموزشی استان های مانند خوزستان و سیستان و بلوچستان و از همه مهمتر، اجرای عدالت آموزشی نه تنها در این دو استان، بلکه در سایر کشور را نشان می دهد. ساخت مدرسه، برچیده شدن مدارس غیراستاندارد و بالا رفتن سرانه فضای آموزشی با توجه به تا کنید فراوان پزشکیان، می تواند امضای اختصاصی دولت چهاردهم در آموزش و پرورش و اجرای عدالت آموزشی باشد.

در جست وجوی بیشتر تعداد مدارس کانکسی و سنگی به آمار اعلام شده مجید عبدللهی، معاون فنی و نظارت سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور می رسیم. او در گفت وگو با ایلنا در فرووردين امسال اعلام کرد که «۱۰۷۳ مدرسه کانکسی در کشور داشتیم که تأمین منابع برای جمع آوری آن ها انجام شده و حدود ۶۰۰ میلیارد تومان هزینه های مربوط به این موضوع تأمین و پرداخت شده و حدود ۵۷۰ کلاس درس آن تحویل داده شده و در اختیار فعالان تعلیم و تربیت قرار گرفته است.» وی در بخش دیگری از سخنان خود گفته مدارس کانکسی در دو استان به طور کلی برچیده شده و ۱۷ استان، آماد قابل توجهی از مدارس کانکسی نداریم و نهایتاً تا آذر بهیشت ۱۴۰۳ تکلیف شان روشن خواهد شد.»

این در حالی است که عبدللهی هشت ماه پس از این سخنان یعنی در آبان امسال در گفت وگو با ایسنا اعلام کرد که «در بخش عمده کشور دارای مدارس کانکسی هستیم. این در حالی است که به لحاظ برنامه ریزی، در ۲۶ استان ساماندهی این مدارس در دستور کار قرار گرفته است.»

همچنین در باره تعداد مدارس کانکسی و سنگی، رئیس سازمان نوسازی و توسعه و تجهیز مدارس کشور آبان سال گذشته اعلام کرده است: «از تعداد کل ۱۰۷۳ کانکسی که در برخی مناطق دانش آموزان در آن درس می خواندند، تاکنون ۳۶۲ کانکس با ۶۰۰ کلاس درس جایگزین شده و ۷۱۰ کانکس باقی مانده است که تا پایان سال مالی ۱۴۰۲ این تعداد نیز با اولویت کانکس های بالای ۱۰۰ دانش آموز ساماندهی می شوند.»

همچنین براساس آمار غیر رسمی و اعلام شده از سوی یکی از رسانه های کشور ۶۰ مدرسه کپری در سیستان و بلوچستان، کرمان، لرستان و کهگیلویه و بویراحمد فعالند. بدیهی است برای برچیده شدن مدارس کانکسی، سنگی، کپری و مدارس غیراستاندارد در ابتدا باید متولیان توسعه زیرساخت های آموزشی، آمار دقیق این دست از مدارس را داشته باشند و بدانند دقیقاً در کدام استان ها و چند دانش آموز اولیة ترین حقوق آموزش محرومند.

در سمت دیگر ماجرا تبعیض در برخورداری تمام دانش آموزان کشور به شرایط و

این مشکلات را حل می کنیم. افتخار می کنم کارگری کنم تا مشکلات ساخت مدارس برطرف شود. اگر مردم ببینند ما در صحنه حضور داریم آن ها نیز با تمام وجود به پای کار می آیند»

پزشکیان همچنین ماه گذشته در سفر به استان سیستان و بلوچستان با تا کنید بر اینکه اگر این اراده در ما موجود بیاید که به فرزندانمان فکر کنیم و کیفیت روش آموزش را ارتقا دهیم و عدالت را پیاده کنیم، مدیران و مسئولان، انمه جمعه و جماعت ما همه کمک خواهند کرد تا بچه های ما بتوانند درس بخوانند، گفت: «قبلاً گفتیم بازهم می گویم اگر لازم باشد کارگری هم می کنم.»

رئیس جمهور همچنین در بخش دیگری از سخنان خود در این نشست با اشاره به عدالت آموزشی عنوان کرد: «کاری خواهیم کرد که بچه های سیستان و بلوچستان با بچه هایی که در تهران هستند برای درس خواندن فرقی نداشته باشند. پول نداریم اما کمک و حمایت مردم را داریم که از پول خیلی ارزشمندتر است.»

در نهایت و برای چهارمین بار پزشکیان در سفر استانی اش به خوزستان تکرار کرد که برای توسعه زیرساخت های آموزشی و در راستای عدالت آموزشی حتی حاضر است در ساخت مدارس کارگری کند، همچنین در جریان بازدید از ساخت یک مدرسه ۱۵ کلاسه در منطقه پردیس اهواز با لباس کارگری حاضر شد و دقایقی نیز با ریختن سیمان و چیدن آجر همراهی عملی خود را با ایده کلی توسعه عدالت آموزشی در مناطق محروم به نمایش گذاشت.

آمارها درباره مدارس غیراستاندارد چه می گویند؟

شعار برچیده شدن مدارس کانکسی، کپری، سسنگی و در مجموع مدارس غیراستاندارد در کشور تقریباً از اوایل دهه ۹۰ دهان در میان مدیران آموزش و پـرورش می چرخد. نکته قابل تأمل در این بین، ضدتوقیفش بودن آمار مدارس غیراستاندارد در سال های اخیر است که از قضا توسط خود مدیران آموزش و پرورش نیز اعلام شده است.

مثلاً در آخرین آمار اعلام شده توسط علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش در آذر امسال گفت که «در حال حاضر حدود ۱۰۳ مدرسه کانکسی و حدود ۱۲۰۰ مدرسه سنگی در سراسر کشور وجود دارند.»

وزیر آموزش و پرورش پیش از این، در مهر امسال نیز گفت: «حدود ۱۷۰۰ مدرسه کانکسی داریم، مناطقی هم وجود دارند که سرانه فضای آموزشی آن ها زیر سه متر است که رئیس جمهور یک پروژه طرح جهادی برای این موضوع در نظر گرفته اند و یک طرح ویژه در حال آماده سازی است که خود رئیس جمهور از آن رونمایی خواهند کرد که در خصوص مدارس کانکسی و مدارس سنگی است.»

زینب مرزوقی خبرنگار گروه شد روز

«در مملکت اگر ما و شما بیل زنیم، با امضا و کاغذ کار درست نمی شود. ما تصمیم گرفتیم که حداقل در عرض یک سال، تمام مدرسی را که نیاز به ساختن داشته باشند، بسازیم.» این جملات رئیس جمهور در حاشیه سفر استانی خود به خوزستان و در دیدار با مطالبه گران و نخگیان خوزستان است. اولین بار نیست که مسعود پزشکیان بر ساخت و بازسازی مدارس شهری و روستایی به مدت یک سال با وجود کمبود جفتا کنید می کند. نکته قابل توجه در این تکرار، اهمیت نگاه رئیس جمهور بر عدالت آموزشی و توسعه و ترمیم زیرساخت های آموزش است.

تکرار می کنم؛ برای ساخت مدارس کارگری می کنم!

مسعود پزشکیان ۱۴ آذر ماه اسال در جلسه کارگروه تأمین فضای آموزشی و کیفیت بخشی به آموزش و توسعه عدالت آموزشی به توسعه عدالت آموزشی و محرومیت زدایی از فضاهای آموزشی به ویژه مدارس سنگی و کانکسی به عنوان یکی از مأموریت های اصلی کارگروه اشاره کرد و گفت: «در این راستا لازم است مشکلات و کاستی ها در این زمینه را در سراسر کشور به طور کامل احصا کنید تا برای رفع آن ها به صورت یکپارچه برنامه ریزی شود، همچنین از ظرفیت های مالی دولت و نهادهای عمومی غیردولتی برای احداث مدارس و پروژه های بزرگ آموزشی و از مشارکت مردمی در ساخت مدارس کوچک و روستایی استفاده کنید.» رئیس جمهور لازمه تحقق و موفقیت این طرح را خارج کردن پروکراسی اداری و پیگیری آن به صورت عملیاتی و اجرایی دانست و گفت: «اگر این طرح به نظام اداری، نامه نگاری و پیچیدگی های آن گرفتار شود به نتیجه نخواهد رسید، برای ما زمان بندی قطعی در اجرای این طرح بسیار اهمیت دارد و لازم است آن را به شکل عملیاتی پیگیری و دنبال کنید. در این راستا حتماً وظایفی به استانداران در قالب یک بسته جامع محول خواهد شد و بنده نیز حاضریم شخصاً در ساخت مدارس روستایی مشارکت و کارگری کنیم.»

رئیس جمهور همچنین در جریان سفر استانی به خراسان شمالی عنوان کرد: «خطاب به وزیر آموزش و پرورش گفتم هر جاقضای آموزشی کم باشد در عرض یک سال درست می کنیم، به دنبال حل مشکلات کلی آموزش و پرورش هستیم و مصمم هستیم کل کنیم. باید فضاهای ورزشی را نیز در کنار مدارس آماده کنیم، زمین برای فرزندان خود در اختیار بگذارید و با زمان بندی با استاندار و بخشداران